

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: اندرو کروبیکو
فرستنده: علی کاظمی
۰۵ اکتوبر ۲۰۲۳

نیجر: امریکا با بی‌رحمی از ضعف فرانسه استفاده می‌کند

با فریب فرانسه، امریکا در نیجر بار دیگر سیاست قدرت خود را آشکار می‌کند. در حالی که فرانسه خروج خود را اعلام می‌کند، امریکا از این فرصت برای تقویت حضور خود در منطقه ساحل استفاده می‌کند. مانند توافقتنامه آکنوس دو سال پیش، که آنها منافع ژئوپلیتیکی خود را تحمیل کردند.

کمی کمتر از دو ماه پیش، در اوایل اگست، “فرانسه اعلام کرد که اجازه نمی‌دهد دولت نظامی نیجر فرانسه را از کشور بیرون کند”، تا این که در اواخر سپتامبر اعلام کرد که ۱۵۰۰ سرباز خود را تا پایان سال از این کشور خارج خواهد کرد. پاریس تاکنون به ادعاهای مشروعیت رهبر سرنگون شده، محمد بازوم، پایبند بوده و از ترک کشور امتناع کرده است، مگر این که او درخواست کند. این کشور سابق مستعمره خود همچنین اعلام کرد که از یک حمله اکوواس برای بازگرداندن او به قدرت حمایت خواهد کرد، اگر اکوواس تصمیم بگیرد چنین حمله‌ای را آغاز کند. این تغییر مسیر شگفت‌انگیز، یک شکست استراتژیک تحقیرآمیز برای فرانسه است و شکست کامل سیاست نئواستعماری آن در افریقا را ثابت می‌کند. اگر فرانسه پس از کودتای نظامی میهن‌پرستانه در تابستان امسال و قبل از درخواست قابل پیش‌بینی دولت نظامی تحت هر بهانه‌ای به شرایط خود عقب‌نشینی می‌کرد، هنوز می‌توانست تا حدی به نفع خود درک را تغییر دهد. در عوض، تصمیم گرفته شد که در نیجر بماند، احتمالاً به این دلیل که فرانسه فکر می‌کرد اکوواس به این کشور حمله خواهد کرد.

زیرا اگر تصمیم‌گیرندگان سیاسی در پاریس واقعاً انتظار تغییرات سیاسی بیشتری در این کشور را نداشتند و آماده نبودند که بازوم را دوباره به قدرت برسانند، پس هیچ دلیلی برای ماندن طولانی‌تر در این کشور وجود نداشت. با این کار، آنها نشان دادند که یک برنامه وجود داشت که دولت نظامی باید با آن جایگزین شود، یا شاید فقط توسط یک جناح نظامی حامی فرانسه در یک کودتای دیگر سرنگون شود. هیچ‌کدام از اینها اتفاق نیفتاد، حتی حمله اکوواس، که این نشان می‌دهد یک چیزی اشتباه شده است.

در این نقطه، خواننده باید به یاد داشته باشد که فرمانده ارشد نیروی هوایی ایالات متحده برای اروپا و آفریقا در اواسط سپتمبر از از سرگیری مأموریت های اطلاعاتی و نظارتی کشورش در نیجر خبر داد. به گفته این مقام، این امر نتیجه مذاکرات با دولت نظامی بود که پس از سفر معاون وزیر امور خارجه ویکتوریا نولند به نیامی در اوایل اگست، درست پس از درخواست دولت نظامی انتقالی از خروج نیروهای مسلح فرانسه، انجام شد.

در این تحلیل توضیح داده شده است که چگونه این تحول فرانسه را به شکلی ستراتیژیک در تنگنا قرار داده است، زیرا نشان داد که ایالات متحده از شکست های منطقه ئی متعدد شریک ناتوئی خود استفاده می کند. واشنگتن با انعطاف پذیری در برابر روندهای چندقطبی در منطقه ساحل، توانست نقش امنیتی سنتی پاریس در نیجر را جایگزین کند. این امر به نوبه خود منجر به ادغام دو پایگاه نظامی ایالات متحده در اتحاد ساحلی شد که چند روز بعد بین این کشور، بورکینافاسو و مالی تأسیس شد.

پاسخ متقابل مورد بحث به نظر می رسد این بوده است که اگر دولت نظامی این تأسیسات نظامی را به آنها واگذار کند، ایالات متحده از حمله اکوواس که فرانسه برنامه ریزی کرده بود، جلوگیری خواهد کرد. به طور خلاصه، ایالات متحده فرانسه را در غرب آفریقا پس از یک توافقنامه مخفی در نیجر، تقریباً درست دو سال پس از این که همان کشور را در منطقه آسیا و اقیانوس آرام پس از یک توافقنامه مخفی با استرالیا و انگلستان برای تأسیس آکنوس، پشت سر گذاشت. تنها یک توافقنامه مخفی ایالات متحده و نیجر می تواند توضیح دهد که چرا فرانسه صبر کرده.

تا آن زمان، فرانسه هنوز امیدوار بود که ایالات متحده به اکوواس دستور دهد تا به نیجر حمله کند و به این ترتیب دو پایگاه خود را در آنجا نجات دهد، که مقامات فرانسوی بر این باور بودند، که ایالات متحده از نفوذ روسیه و حملات تروریستی رو به افزایش در نیجر پس از کودتا می ترسد.

آنچه آنها پیش بینی نکردند این بود که ایالات متحده پشت سر آنها توافقنامه ای امضاء کند تا نقش امنیتی سنتی کشورشان را به عنوان بخشی از انعطاف پذیری خود در برابر روندهای چندقطبی در منطقه جایگزین کند.

از دیدگاه ایالات متحده، این بهترین سناریو بود که با توجه به شرایطی که مقامات سیاسی این کشور پس از کودتا با آن مواجه بودند. حمله اکوواس خطر ایجاد یک جنگ بزرگ را به همراه داشت که می‌توانست فرصت‌های بیشتری برای گسترش نفوذ روسیه ایجاد کند و در عین حال، اگر منجر به بحران پناهجویان دیگری مانند بحران بدنام سال ۲۰۱۵ می‌شد، اروپا را نیز بی‌ثبات می‌کرد. بنابراین، آنها متوجه شدند که بهتر است فرانسه را در نیجر جایگزین کنند و به این ترتیب، روندهای چندقطبی را در کنترل نگه دارند.

از لحاظ عملی، ایالات متحده می‌تواند به جای این که همه چیز را به طور داوطلبانه به ائتلاف چین و روسیه واگذار کند، به طور پیش‌دستانه بخشی از شکافی را که عقب‌نشینی قریب‌الوقوع فرانسه از آفریقا بر جای می‌گذارد، پر کند. علاوه بر این، آنها می‌توانند اطمینان حاصل کنند که منابعی که پاریس به آنها وابسته است، از طریق شبکه‌های نفوذ ایالات متحده به جای شبکه‌های خود آنها جریان می‌یابد. تنها مصالحه‌هایی که ایالات متحده باید انجام دهد، این است که

برخی از گسترش نفوذ چین و روسیه را بپذیرد (زیرا نمی‌تواند آن را به طور کامل از بین ببرد) و ظاهراً «ناخوشایندی» همکاری با یک کودتا را هم بپذیرد.

در مورد این جنبه دوم، اقدامات کنترول ادراک از قبل در حال انجام است تا آسیب به «قدرت نرم» در داخل کشور را کاهش دهد. مقاله اخیر آندریاس کلوت برای بلومبرگ به طور نمایشی اعلام کرد: "اگر ایالات متحده نیجر را ترک کند، تروریست‌ها و روس‌ها پیروز می‌شوند" و استدلال کرد که بهتر است علی‌رغم کودتا در آنجا بماند تا این که به نشانه اعتراض برای دفاع از "دموکراسی" عقب‌نشینی کند.

او به مخاطب غربی خود توضیح داد که این امر در مقابل جایگزین‌های ادعائی، کوچکترین شر است. نکته جدید در این روایت این است که آندریاس کلوت به صراحت در مورد منافع ایالات متحده در نیجر صحبت می‌کند، که صریحاً می‌گوید که این منافع مستلزم مصالحه‌هایی مانند موارد فوق است. اگرچه او نیز مانند همکارانش در طول تابستان، ترس از روسیه و تروریست‌ها را دامن می‌زند، اما راه حل پیشنهادی او حمایت از یک حمله اکوواس که ممکن است بسیار پرهزینه باشد نیست، بلکه توافقات عملی با کودتا است. مقاله آندریاس کلوت هم دلپذیر و هم نگران‌کننده است زیرا نشان می‌دهد که ایالات متحده چگونه به روندهای چندقطبی سازگار می‌شود.

از یک سو، اغلب پیش نمی‌آید که کسی در افکار عمومی غربی به این صراحت در مورد منافع ایالات متحده در جهان جنوب صحبت کند، که دلیل آن دلپذیر است زیرا اکثر مدیران ادراک ترجیح می‌دهند این موضوع را پنهان کنند و دروغ بگویند. با این حال، همچنین نگران‌کننده است که این رویکرد چقدر می‌تواند در عین حال مؤثر باشد، که برای ائتلاف چین و روسیه در آنجا مشکلی بسیار بزرگتر از آنچه تاکنون مجبور به تحمل آن بوده است، ایجاد می‌کند.

برای بازگشت به تغییر مسیر شگفت‌انگیز فرانسه: تصمیم این کشور برای خروج نهائی از نیجر، اگرچه هنوز دو ماه پیش اعلام کرده بود که علی‌رغم کودتا در آنجا می‌ماند، احتمالاً نتیجه توافقی بود که ایالات متحده با دولت نظامی انتقالی امضاء کرده بود و عملاً فرانسه را مجبور به عقب‌نشینی کرد. اگر فرانسه از این موضوع آگاه بود، می‌توانست در تابستان به طور خودجوش عقب‌نشینی کند، بنابراین این تحول باید به عنوان دومین خیانت امریکا به فرانسه پس از آئوکوس دیده شود.